

Περὶ τῆς καταγραφῆς τῆ ὑφαντηρίας ἰδὲ ΠΑΝΙ΄· διαφέρει δὲ τὸ ὕφασμα τῶν ρούχων μόνον διὰ τὸ πλάτος τε, ἐπειδὴ ἀναγκαίως δύο ἄνθρωποι στεκόμενοι ἑκατέρωθεν ρίπτουν τὴν κερκίδα, καὶ ἐν ταυτῷ πατοῦν τὴν Πατήτραν, διὰ τὰ ἀνοίξῃ τὸ δυασμένον στημόνι, καὶ ἀμέσως κτυποῦν μετὰ τὸ κτένι βαστῶντές το ἀμφότεροι, πολλάκις, καὶ ἂν κάμη χρεία τὰ γένη πολὺ κρουστὸν ἕως δωδεκάτης· διότι τὰ κρηστὰ ταῦτα ὄντα πυκνὰ δὲν ἀνοίγουν εἰς τὸ νεροτριβεῖον.

Ἄφ' οὗ τελειωθῆ τὸ κομμάτι, καὶ ἐκβληθῆ ἀπὸ τὸ ὑφαντήριον, δίδεται τυλιγμένον εἰς τὸ Ἀντίον εἰς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι ὀνομάζονται Espinceuses, ἢτοι Μαδίστραι, καὶ μετὰ βελόνας, τανάγρας, καὶ ἄλλα ἐργαλεῖα ἰσάζουν τὰς κόμβους, ἐκβάλλουν τὰ ἄχυρα, καὶ καθαρίζουν τὸ ρῆχον, τὸ ὁποῖον τότε ὀνομάζεται Πανί.

Εἰς τοιαύτην κατάστασιν βάλλεται τὸ ρούχον εἰς τὸ οὖρος, ἢ εἰς πηλὸν γῆς γληνώδους, καὶ φέρεται εἰς τὸ Νεροτριβεῖον, ὅπου πλύνεται μετὰ τὸ ἐμβαλλόμενον νερὸν ἀπὸ τὸν πηλὸν, ἢ τὸ οὖρος, καὶ τὸ πρωταλειφθὲν ἔλαιον, καὶ ξηραίνόμενον δίδεται δεῦτερον εἰς τὰς εἰρημένας γυναῖκας διὰ τὰ καθαρίσασθαι ἐντελέστερα.

Τότε κεντᾶται τὸν τρόπον τινὰ εἰς τὴν ἐπὶ τύτου ἀφημένην ἄκραν, τὸ ὄνομα τῆ Χειρώνακτος, ἢτοι τῆ Κυρίας τῆ ἐργοχειρείας, ὁ τόπος, καὶ ὁ ἀριθμὸς, καὶ πάλιν βάλλεται εἰς τὸ νεροτριβεῖον, ὅπου καθ' ὥραν προσέχουν τὰ τὸ ἐκβάλλουν, καὶ τὰ τανίσουν κατὰ πλάτος διὰ τὰ μὴ μείνῃ εἰς τὰ διπλώματα ἀκοπάνιστον, καὶ ἐκεῖ ἀποκτᾶ τὴν συνένωσίν τε, καὶ τὸ πτίλον (χάβι)· βάλλουν δὲ καὶ σμῆγμα διὰ τὰ πλυθῆ καλήτερα, καὶ ἂ ἀπαλύνη, καὶ ἀφ' ἧς κοπανισθῆ τὸ ἀρκετὸν, τὸ πλύνουσι μετὰ χλιαρὸν νερὸν.

Δύο τεχνῖται ὀνομαζόμενοι Applaigneurs, διαδέχονται τὸ ρῆχον, τὰς ὁποίας Ὀμαλιστὰς ἢμπορῶν τὰ ὀνομάσω, διότι ἐξισάζουν, καὶ ὀμαλίζουσιν μετὰ τὸ Διψοκὸν (εἶδος κτενίς) τὸ μαλλί εἰς τὴν ὄψιν, σικκῶνόντες τὴν τρίχα τε εἰς ὅλον τὸ μῆκος.

Οἱ Κυρεῖς μετὰ ταῦτα κόπτειν κατὰ πρῶτον τὴν τρίχα, καὶ πάλιν τὸ δίδουσι εἰς τὰς ὀμαλιστάς, καὶ τὸ κτενίζου μετ' ὅλην τὴν ἐπιμέλειαν, καὶ τὸ ἀναλαμβάνου οἱ Κυρεῖς, τὸ ὁποῖον γινόμενον τετράκις ἀποτελεῖται τὸ ῥέχον, καὶ εἶναι ἕτοιμον διὰ τὴν βαφήν.

Οἱ Βαφεῖς δίδοντες εἰς αὐτὸ τὸ διορισμένον χρῶμα, τὸ ἐπιστρέφου ἀκόμη ὑγρὸν εἰς τὰς χεῖρας τῶν κυρέων, οἱ ὁποῖοι ἐκτείνοντες τὸ ὅσον πρέπει κατὰ μῆκος, καὶ πλάτος, εἰς ὀμαλὸν ἐπίπεδον, τὸ κυρεῖν τὴν τελευταίαν φοράν, προσέχοντες νὰ γυρίσῃ τὸ πτίλον πρὸς τὸ ἓν μέρος, καὶ ἀφ' οὗ στεγνώσῃ, τὸ διπλώου, καὶ τὸ βάλλου εἰς τὸ πιεστήριον, σφίγγοντες τὸ ἀρκετὰ μετὸν κογχλίαν διὰ νὰ ἰσάσῃ, καὶ νὰ ἀποκτήσῃ καίποιαν στιλπνότητα, καὶ οὕτω τυλίσσοντες τὸ εἰς πανὶ λιπὸν βαμμένον, καὶ πολλάκις μετὰ τὰ παράσημα τῆ Χειρῶνακτος, ἢ τῆ εἶδος τῆ ῥέχε ζωγραφισμένον, τὸ πωλεῖν.

Διὰ νὰ γένη καλὸν τὸ ῥέχον χρειάζεται παρατήρησις εἰς τὰ ἀκόλουθα.

1. Τὸ μαλλὶ νὰ ἦναι καλῆς ποιότητος, πλυμένον, κτυπημένον, καὶ καθαρισμένον καλὰ ἀπὸ ὅλας τὰς ῥυπαρίας του.

2. Νὰ νηθῆ καλὰ, καὶ τὸ μὲν στημόνι νὰ ἦναι περισσότερο κλωσμένον ὀλιγώτερον δὲ τὸ ὑφάδι.

3. Τὸ ῥέχον νὰ ἦναι κρουστὸν, καὶ πυκνόν.

4. Νὰ ἦναι ὅλον τὸ κομμάτι ἀπὸ τὸ ἴδιον μαλλὶ, καὶ μετὰ τὸ ἴδιον ὑφασμα.

5. Αἱ ὡαὶ (αἱ ἔγλαι) νὰ ἦναι ἀρκετὰ στερεαί, καὶ τοῦ ἴσου μεγέθους μετὰ τὸ ῥέχον ἀπὸ καλὸν μαλλὶ, ἢ τρίχα στρεθοκαμήλε, ἢ σκύλα Δανίας, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ τελευταῖον προκρίνεται.

6. Τὸ ῥέχον νὰ ἦναι καλὰ καθαρισμένον ἀπὸ κόμβους, καὶ κλώσματα.

7. Νὰ ἦναι καλὰ πλυμένον, καὶ νεροτριμμένον, ἥτοι κοπανισμένον.

8. Νὰ ἦναι καλὰ κτενισμένον μετὰ τὸ Διψοκόν, καὶ ἢ τρίχα γυρισμένη ὅπως πρέπει.

9. Νὰ

9. Να κρευθῆ χωρίς νὰ μείνῃ ἄλλη τρίχα, πλὴν ὅσον νὰ μὴ φαίνεται τὸ νῆμα.

10. Να βαφῆ καλά, καὶ μὲ χρῶμα στερεὸν, δυσεξίτηλον.

11. Να μὴ ᾔναι τραβηγμένον μήτε κατὰ πλάτος, μήτε κατὰ μήκος περισσότερον ἀφ' ὅσον πρέπει.

12. Τελευταῖον νὰ μὴ βληθῆ εἰς τὸ πιστήριον ζεστόν, διὰ νὰ μὴ συγκαῆ, ἀλλὰ κατὰ πάντα κρύον, καὶ γὰ σφιχθῆ τὸ ἀρκετόν.

Ἐμπόριον τῆς Τυρκίας εἰς Ῥῆχα.

Πρὸ τῆς μεταβολῆς τῶν πολιτικῶν πραγμάτων εἰς τὴν Γαλλίαν, ἡ Ὄθωμανικὴ Ἐπικράτεια εἶχε καταρτήσῃ γὰ λαμβάνῃ σχεδὸν ὅλην τὴν χρειώδη της μεγάλην ποσότητα τῶν ρούχων ἀπὸ τὸ Βασίλειον ἐκεῖνο· καὶ διότι κατεσκευάζον εὐθυσὰ, πολλὰ, καὶ μὲ στερεὰς βαφάς, καὶ διότι οἱ Γάλλοι ἔμποροι εἶχον συστηθῆ ἀπανταχοῦ ἐκτείνοντες τὸ ἔμπόριόν των εἰς τὸν καλλήτερον τρόπον.

Ἐφέροντο δὲ ἐκεῖθεν τρία εἶδη ῤῆχων· ψιλὰ ἀπὸ τὰ ἐργαλεῖα τῶν Γοβελήνων παρὰ τὰ Παρίσια, τῆς Σεδάνου, τῆς Ἐλβώφ (τὰ ὅποια καὶ ἀκόμη ἐνδυμῶνται οἱ ῤῆχοπῶλαί μας τῷ Βῶφ ὀνομάζοντές τα), τῆς Καρκασώνης, καὶ ἄλλων· μεσαῖα ἀπὸ τὸ Δελφινάτον, Ῥουένην, Οῤίβαλον, καὶ ἄλλα· καὶ χονδρὰ ἀπὸ τὸ Ῥωμορεντίνον, καὶ πολλὰ ἄλλα μέρη.

Ἄλλ' ἡ ἐπανάστασις ἐκείνη ἐξοπλίσασα τὸν λαόν, καὶ τὰ ἐργοχειρεῖα, ἔκαμε νὰ μείνουν ἀργὰ, καὶ τὰ Ἰσπανικὰ μαλλία νὰ λείψων, καὶ ἡ θαλασσοπορία, ὁ μόνος δρόμος διὰ βαρῆα πράγματα ἀρμόδιος, μεταξὺ Τυρκίας, καὶ Γαλλίας, νὰ παύσῃ, καὶ ἐπομένως τὸ πλῆθος τῶν Γάλλων ἔμπόρων νὰ ἐλαττωθῆ καθ' ὑπερβολήν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἡ Τουρκία ἐζήτει ῤῆχα, καὶ ἡ Ἀγγλία, ὅπόθεν ἠμπορῶσαν νὰ μετακομισθῶν, ἐνησχολεῖτο περὶ τούτων μὲ τὸ ἔμπόριον τῆς Ἀμερικῆς, καὶ δὲν εἶχεν, ἕτε ἔφερον, ἀπὸ τὰ εἶδη τῶν ῤῆχων τὰ χρῆσι-

σιμα διὰ τὸ ἐμπόριον τούτων τῶν μερῶν. Οἱ ὁμογενεῖς ῥιχοπῶλαι βλέποντες τὴν ἔλλειψιν τὰ ἐζήτησαν ἀπὸ τῆς ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας συμπατριώτας, οἱ ὁποῖοι καὶ πρὸ τῆτος ἐπραγματεύοντο μὲ ῥῆχα τῆς Γερμανίας εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Εὐρώπην, καὶ ἔτοι γνωρίζοντες μερικά ἐργοχειρεῖα τῆς Εὐπένης, καὶ τῆς Πλαυένε (Plauen) καὶ τῆς Βερβιέρν (Verrier) παρήγγειλαν ἐκεῖ, καὶ ἐξαπέστειλαν μερικά· καὶ ἐπειδὴ τὸ κέρδος ἦτον ἀφεικτον ὠφελιθέστες καὶ τὰ τρία μέρη, ἀνανεώσαντες ἐπιθύησαν τὰς ἐπιχειρήσεις των, καὶ ἔσειραν πρὸς αὐτὴν τὴν ἐπιχείρησιν καὶ ἄλλους ὁμογενεῖς, καθὼς ἔκαμαν καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν Πανικῶν, καὶ οὕτως ἐμβῆκε τὸ γένος μας εἰς τὸ ἐμπόριον τῆτος, καὶ τὰ Γερμανικὰ ῥῆχα καὶ πανικὰ εὐδοκίμησαντα, ἐπληθύνθησαν.

Φέρονται δὲ ἐκεῖθεν ῥῆχα εἰς τὰ ἐξῆς εἶδη.

Ἡμίσειαι Σάγαι ἀπὸ τὴν Ἀκκισγράναν.
Τριῶν Στεφάνων (Κορωνῶν) πρώτης ποιότητος.

Μαχούτια δευτέρας.

Δίμιτα ἦτοι Κασιμήρια, στενὰ, καὶ πλατέα.

Μετρία ὄψαρια ἀπὸ τὸ Βερβιέρν καλλίστης ποιότητος χονδρά.

Τῶν 40 πηχῶν, καὶ 14 πηχῶν ἀπὸ τὴν Βρεσλαυίαν, τὰ ποταπώτατα.

Ὅλα δὲ ταῦτα ἐτελειοποιήθησαν μὲ τὴν ἀνταπόκρισιν τῶν παραγγελόντων, καὶ τῶν χειρωνακτῶν, καὶ ἐφθασαν εἰς χρώματα ἀνθηροτατα, ἀλλ' ὅλα ἐξίτηλα, καὶ προσωρινά· διότι εἰς τὴν Γερμανίαν δὲν εἶναι προσδιωρισμένα τὰ χρώματα διὰ τὰς βαφὰς, μὲ διατάγματα τῶν κρατῆντων, καθὼς ἦσαν εἰς τὴν Γαλλίαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν θέλησίν του ὁ βαφεὺς μεταχειρίζεται ὁποῖαν θέλει βαφὴν, φθάνει μόνον νὰ ἐπιτύχη τὸ παρηγγελμένον χρῶμα.

Κατ' ἀρχὰς ἐφέροντο καὶ ἀπὸ τὸ Λέγδενον (Leyden) τῆς Ὀλλάνδης μερικά· ἀλλὰ μετὰ τὴν τελειοποίησιν τῶν
Γερ-

Ἀπὸ τὴν Ἀκκισγράναν, καὶ τὴν Εὐπένον, καὶ ἄλλας Πόλεις.

Γερμανικῶν, ἢ νὰ εἶπω καλῆτερα, μετὰ τὴν προσάρμοσιν τῆς ποιότητος, καὶ χρωμάτων μετὰ τὴν ὀρεξίν τῶν κατοίκων τῆς Ὀθωμανικῆς Ἐπικρατείας, μάλιστα τῆς Βασιλευσύσης, ἔπαυσε σχεδὸν καὶ ἡ μετακόμισις ἐκείνων, καὶ μετὰ τὸν τρόπον τῆτον διὰ τὴν εἰρημένην περίστασιν οἱ Ἕλληνες, καὶ οἱ Γερμανοὶ ἐμβῆκαν εἰς αὐτὸ τὸ ἐμπόριον μετὰ κοινὸν ὄφελος.

Ἐφέροντο καὶ ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, ἕως ὅτε τὸ πέρασμα διὰ τῆς Ἀγγλικῆς πορθμῆ πρὸς τὴν Ὀλλάνδαν, καὶ Γερμανίαν ἦτον ἐλεύθερον ρούχα ψιλὰ, χρωμάτων ἐξαιρέτων, καὶ καλῆς ποιότητος, καὶ ἐπωλοῦντο μετὰ ζήτησιν, ἀλλὰ μετὰ δυσκολίαν, καὶ ἀργοπορίαν, καὶ διὰ τὰς νέας πολεμικὰς διαταγὰς ἔπαυσε αὐτὴ ἡ μετακόμισις.

Αἱ Σάγαι τῆς Βενετίας ἦσαν, καὶ εἶναι ζητημένα· ἀλλὰ καὶ ταύτας, (καθὼς γενικῶς καὶ ὅλα τὰ ρηθέντα) τὰς ἐδυσκόλευσαν αἱ συχναὶ, καὶ μεγάλαι ἐκστρατεῖαι, εἰς τὰς ὁποίας κατήντησεν ὅλη σχεδὸν ἡ Εὐρώπη· διὰ ταύτας εἰς ὀλίγα ἔτη ὑπερεδίπλωσεν ἡ τιμὴ τῶν ρούχων, καὶ ἔτε εἰς τὰς προτέρας ποιότητας ὑφαίνονται· διότι εἰς τὴν παρεῖσαν κατάστασιν τῆς Ἰσπανίας, δυσκολεύεται καὶ ἡ μετακόμισις, καὶ ἔγινε σπανία, καὶ ἀκριβωτέρα ἡ ποσότης τῶν μαλλίων. Εὐκταία ἄρα εἶναι ἡ γενικὴ Εἰρήνη καὶ διὰ ταῦτα.

Ρούχα ὀνομάζει ἡ κοινὴ γλῶσσα καὶ τὰ ἐνδύματα κατὰ κατάχρησιν.

Ρούχων (μάλιστα Σαγῶν) εἶδος εἶναι καὶ τὰ Σαγάκια ὑφαινόμενα εἰς τὴν Ἠπειρον, καὶ Θεσσαλίαν ἀπὸ μαλλία τοῦ τόπου στενώτατα, ὡς πρὸς τὰ ρηθέντα· ἀλλὰ κρουστὰ καὶ ὀμαλὰ χωρὶς νὰ ἦναι γνωστὸν ἐκεῖ τὸ εἰρημένον κρέυμα τῆς πτίλου· ράπτονται ὁμως ἀπὸ αὐτὸ ἐνδύματα διὰ τῆς ἐντοπίης ἀνδρας, καὶ γυναῖκας ὅχι εὐκαταφρόνητα.

Ρούχον εἶναι καὶ τὸ ὑφαινόμενον εἰς τὴν Θεσσαλονίκην κατὰ τὰ παλαιὰ διατάγματα τῶν Ὀθωμανῶν Βασιλέων πρὸς ἐνδυμασίαν τῶν Γενιτζάρων, ἀλλ' ἀραιό-

τα

ταται, καὶ ἀχρειότατον Ἑβραίων ἔργον βαζόμενον γαλάζιον, καὶ χρήσιμον μόνον δι' ὑποστρώματα πτωχολάτων ἀνθρώπων, καὶ σκεπάσματα τῶν κοφίνων τῶν περιουσιῶν ἀρτοποιῶν, καὶ πλακουντοπῶν.

Ῥοῦχα ἐξαιρετικά ὑφαίνονται εἰς τὴν Ἰσπανίαν, καὶ διὰ τὸ πρόχειρον, εὐθυσὸν, καὶ καλὸν μαλλί, καὶ διότι ἐκεῖ ἤρχισεν ἡ τελειοποίησις αὐτῶν τῶν ὑφάσματος· ἔπειτα διέβη εἰς τὴν Ὀλλάνδαν ὑποκειμένην εἰς τὴν Ἰσπανίαν τότε, καὶ εἰς τὴν γειτονεύσαν Ἀγγλίαν. Τελευταῖον διέβη ἡ τέχνη αὕτη εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ κατὰ τὴν εἰδομένην ἀνωτέρω ἐσχάτως εἰς τὴν Γερμανίαν· ἀλλὰ τὰς τέσσα ὀλίγα ὑφαίνονται, ὥστε μόλις ἐξαρκοῦσι διὰ τοὺς ἐγκριτοτέρους κατοίκους.

Ἡ Ἀγγλία ἀναμφιβόλως μετὰ τὴν ἐνδυμασίαν τῶν κατοίκων τῆς ἐκκομίζει καὶ πολλὰ ῤῥα διὰ τὰλλα μέρη· ἀλλ' αἱ πολλαὶ ἀποικίαι τῆς, καὶ κατὰ τὸ παρὸν ὅλη ἡ Ἀμερικὴ, ἡ ὁποία εἰς αὐτὴν ἐλπίζει, ἐξαντλοῦν ὅλας τὰς ῤῥοφόρας πηγὰς, καὶ δὲν μένουσιν διὰ τὰ στείλῃ εἰς ἡμᾶς.

Ῥοῦχα ἀπὸ τρίχα τῶν Καστορίου ὑφαίνονται εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ Ἀγγλίαν ὠραῖα, στιλπνάτριχα (ὕελιστέρα) καὶ ἀδιαπέραστα ἀπὸ τὴν βροχίην. Γίνονται ὁμοῦς ἀκριβὰ καὶ σπάνια, καὶ ὄχι διὰ τὸ ἐμπόριον, ἀλλὰ διὰ μερικὸς τρυφίλους πρὸς ἐπίδειξιν.

Ἡ Ἀγγλία ὑπερτερεῖ εἰς τὴν ὑφασίαν τούτων, καὶ ὑποχρεοῖ μετὰ τὸ ἐνδυμάτων πολλοὺς Ἡγεμόνας, καὶ Ἀξιωματικούς τῆς Εὐρώπης.

Ῥύζι, ἀπὸ τῶν Ὄρυζα, ὄσπριον γνωστὸν, εὐχρηστον εἰς τροφήν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀλόγων ζώων, καὶ εἰς κατασκευὴν μερικῶν ἰατρικῶν τοῦ αἵματος, καὶ ἐν ταυτῶ ἑρεπτικόν, καὶ δροσιστικόν.

Σπείρεται τὸ Ῥύζι εἰς τόπους ποτιστικὰς, καὶ ἀναδίδει καλάμους 2 ἕως 4 ποδῶν κατὰ τὴν ποιότητα τῆς γῆς, μετὰ φύλλα πλατέα, μακρὰ καὶ παχέα, παρόμοια σχεδὸν μετὰ τὰ πρασόφυλλα· τὰ ἀνθητὸν γίνονται εἰς τὴν κορυφήν, ὡς τοῦ κριθαρίου μετὰ πολλὰ κλονίδια· τὸ

δὲ σπυρίτου τυλιγμένον εἰς ἐπίδερμίδα, ὠοειδές, καὶ λευκὸν ἀποτελεῖται εἰς τὰς ἄκρας.

Ἡ Ἰσπανία, καὶ Ἰταλία καρποφοροῦσιν εἰς τὴν Εὐρώπην τὰ περισσότερα ῤύζια. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία ἔχει εἰς τὰ περὶ τὴν Φιλιππέπολιν, καὶ τὴν Ἡπειρον, καὶ ἡ Ἀσιατικὴ εἰς τὰ περὶ τὴν Τραπεζῦντα κυρίως ὅμως τρέφεται ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ὅθεν μεταφέρεται εἰς σπυρίδας, καὶ πλῆθος πολὺ, καὶ καλῆτερον.

Ἡ Ἀσιατικὴ Ἰνδία, καὶ πολλαὶ ἀπὸ τὰς περὶ αὐτὴν Νῆσους τρέφονται ἀπὸ τὰ ῤύζια, χωρὶς νὰ γνωρίζουν ἄλλο ἀλεύρι, καὶ εἰς τὴν Σίναν ἐκτὸς τῆς τροφῆς κατασκευάζουν καὶ κρασί ἀπὸ τὸ ῤύζι χρώματος κίρρῦ (ὡς τοῦ ἠλέκτρου) διὰ ποτὸν καθημερινόν, καὶ πνεῦμα μεθυστικώτατον ἀμφοτέρωθεν.

Τὰ ῤύζια τῶν Ἰνδιῶν εἶναι πολλὰ καλῆτερα ἀπὸ τὰ λοιπὰ, ἀποτελεῖται μέγα ἐμπόριον εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, ἐπειδὴ χρησιμεύουν διὰ τροφὴν τῶν πολυπληθῶν ἐγκατοίκων· ἔπεται τὸ τῆς Αἰγύπτου, τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ ᾔηται κατώτερον κατὰ τὴν γνώμην μὲς διὰ τὴν συμφωνίαν τῆς κλίματος, καὶ τῆς ποτίσματος τῆς γῆς.

Τὸ καλὸν ῤύζι πρέπει νὰ ᾔηται καλὰ κοπανισμένον διὰ νὰ ἐκβῆ ἡ ἐπίδερμις, ἥτοι φλουδα, ἀπὸ ὅλα τὰ σπυρία, νέον, καλὰ καθαρισμένον, καὶ ἐλεύθερον ἀπὸ κόνιν, καὶ ἑτερογενῆ. Οἱ Αἰγύπτιοι τὸ ἀνακατώνουν μὲ πολὺ ἄλας ἐπὶ προφάσει τοῦ νὰ μὴ τὸ φθείρῃ ὁ σῆς (βότρυδα) ἀλλὰ κυρίως διὰ νὰ βαρύνῃ τὰ ῤύζια τῆς Πεδεμόντης τῆς Ἰταλίας ἐπαινεῦνται, ὡς καθαρώτατα.

Πωλεῦνται τὰ ῤύζια εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν μὲ τὸ κοιλόν, ζυγίζον ὁκάδας $10 \frac{1}{2}$ διὰ τὸν πωλητὴν εἰς μεγάλην ποσότητα, καὶ 10 μόνον διὰ τὸν πωλεῦντα ἐργαστηριῶν λιανικῶς.

Εἰς τὴν Ἰαπωνίαν γίνεται ῤύζι φιλωτάτον, λευκώτατον, καὶ τὸ καλῆτερον τῆς Οἰκουμενῆς· εἶναι ἐμποδισμένη ὅμως ἡ ἐξοδός του ἀπὸ τὸν τόπον.

Ἐκτὸς τῶν εἰρημένων ῤύζοκρασίου, καὶ ῤύζοπνεύματος, οἱ Ἰνδοὶ μεταχειρίζονται τὸ ῤύζι ἀλεύρον διὰ πτισ-

σάνην ὠφέλιμον εἰς τὰς ἀρρώστιας ἀπὸ διάρροϊαν, ἢ δυσεντερίαν, καὶ ὠφελεῖ, τὸ ὅποιον εἶναι γνωστὸν καὶ εἰς ἡμᾶς· μεταχειρίζομεθα δὲ διὰ τοῦτο στυπτικὸν τὸ ἀπλυτὸν ρύζι.

ΡΥΖΟΤΟΠΟΣ, ἢ **ΡΥΖΟΧΩΡΑΦΟΝ**, ὀνομάζεται τὸ χωράφι, εἰς τὸ ὅποιον σπείρονται ρύζια. Χρειαίεται δὲ νὰ ᾖ εὐδαίμων, καὶ ὑγρὸν ὅσον δύναται, καὶ εἰς ἔλλειψιν τοιοῦτου νὰ ᾖ ἐπίπεδον, καὶ γειτονεῦον μὲ ποταμὸν διὰ νὰ ποτίζεται συχνά, καὶ ἀφθόνως.

ΡΥΣΟΣ. Ἰδὲ **ΠΑΡ' ΔΑΛΙΣ**.

ΡΩΣΣΙΚΑ' ΣΚΥΤΗ, τὰ Τυρκιστὶ Τελατίνα, Γαλλιστὶ δὲ Roussi· εἶναι δὲ δέρματα βοῶν ἐργασμένα εἰς Ρωσσίαν, μὲ τρόπον ἴδιον εἰς αὐτοὺς, καὶ πωλοῦνται κόκκινα, ἢ μαῦρα δι' ὅλην τὴν Εὐρώπην, καὶ τὴν Τυρκίαν, ὅπου σκυτορράφονται διάφορα πράγματα, ὡς δισάκια, πῆραι, περιτυλίγματα κιβωτίων, καὶ ἄλλα. Γνωρίσματα αὐτῶν εἶναι ὁσμὴ ἰδιαιτέρα προερχομένη ἀπὸ τὸ χόρτον, μὲ τὸ ὅποιον σκυτοδεφῶνται.

Εἰς τὴν ἀγορὰν παρατηρητέον νὰ μὴ ᾖ βρεγμένα, καὶ συγκαυμένα, διότι σπάνυν· τὰ μεγάλα, ἑωπά, εὐλύγιστα, καὶ μετρίως χονδρὰ ἐγκρίνονται.

Σ

ΣΑΓΑΠΗΝΟ'Ν, Sagapenum, καὶ παρὰ τῶν Γάλλων Gomme Seraphin, κόμμι ὅμοιον κατὰ τὴν ὁσμὴν μὲ τὴν πευκίνην ρητίνην, ἀποστάζον ἀπὸ φυτὸν εὐρισκόμενον εἰς τὴν Περσίαν.

Καλὸν εἶναι τὸ εἰς ὠραῖον δάκρυ καθαρὸν, καὶ διαφανές, μὲ δυνατὴν ὁσμὴν, καὶ ὅσον τὸ δυνατόν ἐλεύθερον ἀπὸ κηλίδας, καὶ λευκώτατον.

ΣΑΪΓΙΝΟΝ, ἢ **ΣΑΪΓΙΑ**, τὸ χονδρότερον κριστότερον, καὶ καλλίτερον ροῦχον χρήσιμον δι' ἐπαισοφόρι, μάλιστα εἰς καιρὸν βροχερὸν, καὶ διὰ τοὺς δρόμους.

Εἰς τὴν Βενετίαν ὑφαίνονται τὰ ἐξαιρετώτερα, καὶ εἰς

τὴν

τὴν Γερμανίαν κατώτερα. Βάφονται ἐρυθρὰ (ἄλικα) διὰ τὰς ἐλευθέρας, καὶ κυανοκόκκινα διὰ τὰς ὑψηλούς. Ἴδὲ ΡΟΥΧΟΝ.

ΣΑΓΙΑΪΚΙΑ ὀνομάζονται κοινῶς αἱ παρὰ τῶν Εὐρωπαϊῶν κατ' ἀντίφρασιν *Perretuanenes* (παντοτειναί) ὑφάσματα μάλλινα ὀλιγοκαιρινὰ κατὰ τὴν διάρκειαν, διότι εἶναι ἀπλῶς ὑφασμένα, καὶ βαυμένα μὲ κίτρινον, ἢ ἄλλον ανοικτὸν χρῶμα, ἢ καὶ λευκόν, καὶ τυπωμένον μὲ κυανᾶ (γαλάζια) διάφορα ἄνθη διὰ προσκέφαλα ἐπὶ τῆς, ἢ κομμάτια 30, καὶ 40 πηχῶν χρησιμεύοντα δι' ἐπιστρώματα, ἢ καὶ ἀντὶ ταπήτων.

Τὸ πανίτων εἶναι ψιλόν, τραχὺ, καὶ χωρὶς νὰ ἐμβῆ εἰς τὸ νεροτριβεῖον· πωλῶνται δὲ εὐθυσὰ, καὶ ὑπόκεινται εἰς τὴν βότριδα· ὅλα εἶναι ἔργα Γερμανῶν, καὶ ἐκεῖθεν μετακομίζονται μέτρια ποσότητες.

ΣΑΓΑΪΚΙΑ. Ὑφασμα τῆς Ἠπείρου. Ἴδὲ ΡΟΥΧΟΝ.

ΣΑΓΡΙΪ, *Chagrin*. Ἴδὲ ΛΕΠΙΩΤΗ ΒΥΡΣΑ.

ΣΑΪΓΟΝ, *Sagon*. Εἶδος ἀλεύρου προϊόντος ἀπὸ τὸ ἀλευρόδενδρον, τὸ ὁποῖον Σαγῶ ὀνομάζεται παρὰ τῶν Ἰνδῶν αὐτοχθόνων, καὶ τῶν Εὐρωπαϊῶν.

Ἡ προβλεπτικὴ φύσις διὰ τὰ θρέψῃ τοὺς κατοίκους τῶν Νήσων Μολέκων ἔδειξεν αὐτὸ τὸ ξύλον, ἐπειδὴ τὰ ρύζια δὲν γίνονται, καὶ ἀπὸ αὐτὸ κατασκευάζουν ἄρτον θρεπτικόν, καὶ εὐπεπτον.

Τὸ ἀλευρόδενδρον τῆτο εἶναι ἀπὸ τὸ γένος τῶν Φοινίκων, αὐξάνει χωρὶς κλόνους, καὶ εἰς τὴν κορυφὴν ἀναβλαστάνει φύλλα μέγιστα, ὅσον τὸ ὕψος τε, πλατέα, καὶ μὲ ψιλὰς ἀκάνθας εἰς τὰ πλάγια εἰς σχῆμα πτερῶν· ζῆ περὶ τὰ τριάκοντα ἔτη, καὶ περὶ τὰ τέλη μόνον ἄπαξ καρποφορεῖ ἐπιβλαστάνον κατὰ κορυφὴν κλόνον, ὡς ἐλαφοκέρατον, καὶ εἰς τὰ ἄκρα τῆς γίνεται ἡ βάλανός του· χονδραίνει ὅσον νὰ τὸ ἀγκαλιάσῃ ἄνθρωπος, καὶ εἰς τὴν ρίζαν κάμνει θάμνους μὲ τριβόλους ὀξυτάτους, οἱ ὁποῖοι τὸ φυλάττουν ἀπὸ τὴν βλάβην τῶν χοίρων, οἱ περ τὸ ἐπιθυμῶν, καὶ κάμνεν τὰ δυνατάτων νὰ ἠμπαρέσουν νὰ φάγουν ἀπὸ αὐτό.

Όταν τὰ φύλλα του φανῶν τρόπον τινὰ ἀλευρωμένα, εἶναι σημεῖον, ὅτι καὶ τὸ ξύλον του εἶναι εἰς καιρὸν νὰ γένη ἀλεύρι, καὶ οἱ Ἴνδοι κόπτοντές το ἀπὸ τὴν ρίζαν, ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ μῆκος εἰς διάφορα μέρη τὸ σχίζου, ξύου ὅλον τὸ ξύλον του, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπαλὸν, καὶ μὲ ὀλίγας ἴνας, χύνου νερὸν, καὶ τὸ συνάζου εἰς σκύφον μέγα, τὸ μεταγγίζουν, τὸ ἀφήνου καὶ κατασταλάζει, ἀδειάζου μὲ προσοχὴν τὸ νερὸν, συνάζου τὴν ὑπόστασιν, τὴν διαπεροῦν ἀπὸ σίταν, καὶ τὸ πίπτου ἀπὸ αὐτὴν εἶναι τὸ Σάγον, τὸ ὁποῖον νωπὸν εἶναι ἐξαιρετικὸν φαγί, χορταστικὸν, θρεπτικὸν, καὶ στομαχικὸν, καὶ τὸ τρώγου μὲ ζωμὸν οὐφαρίας βρασμένου ἕως νὰ λύσῃ.

Διὰ νὰ φυλαχθῇ τὸ ἐψήνου εἰς πέτρινα προπλάσματα, καὶ γίνονται ἄζυμα, λευκά, τετράγωνα, ἐνὸς δακτύλου πάχους, ἀλλὰ ξηρά, ὡς ἄρτος δίπυρος, καὶ ὄχι τόσο καλῆς γεύσεως.

Τὸ σιτιζόμενον ἂν ξηρανθῇ σπυρωτὸν ἀλεύρι εἶναι καλῆτερον ἀπὸ τὸ ἐψημένον, καὶ ἀποτελεῖ εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη μέγα ἐμπόριον ἀπὸ Νῆσον εἰς Νῆσον, τὸ ὁποῖον ἐτρύγων οἱ Ὀλλανδοί.

Εἰς τὴν Εὐρώπην μετακομίζου τὸν καρπὸν αὐτοῦ τοῦ δένδρου, καὶ τὸν τρώγου βρασμένον μὲ ζωμὴ κρέατος, ὡς τὸν φάρον. Εἰς δὲ τὰς Ἰνδίας μὲ τὰ τρυφερὰ φύλλα του κάμνου ἐνδύματα, καὶ μὲ τὰ μεγάλα, καὶ γενομένα σκεπάζου τὰς οἰκίας, καὶ ὑποστρώνου τὰ πλοιαριά των. Ἀπὸ τὰ τέσσαρά τε εἶδη καλῆτερον εἶναι τὸ λεγόμενον Λάξι Τουῖνι.

ΣΑΚΚΙΟΝ, Τυρκιστὶ Τζεβάλι, ὕφασμα μακρὸ, διπλωμένον εἰς δύο, καὶ ραμμένον ἀπὸ τὰς δύο ἄκρας, χρήσιμον εἰς τὰς ἐμπορεύς νὰ βάλλου (ὅθεν καὶ γεμιζόμενον Βάλλαν ὀνομάζομεν) διαφόρους πραγματείας, ὡς μαλλία, βαμβάκια, ριζάρια, σιτάρια, κ. τ. λ.

Τὸ δὲ ὕφασμα τῆτο εἶναι ἢ ἀπὸ τρίχας αἰγὸς κρουστὸν δι' ὅλα τὰλλα, καὶ ἀραιὸν διὰ μαλλία, καὶ βαμβάκια ἢ ἀπὸ κανναβόπανον. Τοῦτο φέρεται ἀπὸ τὴν

Ρώσσιαν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν· τὰ δὲ πρῶτα ὑφαίνονται εἰς τὸν τόπον.

Διὰ τὸ μέγα ἐμπόριον τῆς Τουρκίας εἰς ἀποστολὴν πραγματειῶν ἀπλῶν καὶ ἀδελεύτων, δαπανῶνται πολλὰ σακκία εἰς ὅλους τὰς ἐμπορικῆς λιμένας, καθὼς εἶναι εὐκόλον γὰρ τὸ συμπεράνῃ τινὰς ἀκύντας χιλιάδας Βάλλας βαμβακίων, μαλλίων, καὶ λοιπῶν στελλομένων ἀπὸ Σμύρνης, Σέρρας, Κωνσταντινέπολιν, καὶ τὰς ὁμοίας. Σημειωτέον ὅμως ὅτι εἰς τὰς διὰ ξηρᾶς στελλομένας πραγματείας, ὡς ἀπὸ Σερρῶν, μεταχειρίζονται σακκία τρίχινα πυκνά, καὶ χωρῶντα περὶ τὰς 60 ὀκάδας βάρος, τὰ ὅποια καὶ Βαλλίδια ὑποκοριστικῶς (Ballot) λέγομεν. Εἰς δὲ τὰς διὰ θαλάσσης ἀραιὰ, τρίχινα, ἢ κανναβίσια, χωρῶντα ὑπὲρ τὰς 100 ὀκάδας, τὰ ὅποια Βάλλαν ὀνομάζομεν· πολλάκις ἐκφράζομεν τὸ περιέχον ἀντὶ τοῦ περιεχομένου, ὡς ἐν σακκί σιτάρι, καὶ τὰ παρόμοια.

ΣΑΚΚΟΥΛΛΑ, ἀντὶ τῆς Σακκύλλιον, ἐλάττωμα τῆς κοινῆς γλώσσης, ἢ ὅποια ἀντὶ τῆς φυλάξῃ τὸ ἀπλῆν Σάκκος διὰ τὰ ἀνωτέρω, συνεθίζει τὸ ὑποκοριστικὸν (καθὼς καὶ ἄλλα πολλὰ), καὶ ἀναγκαζόμεθα γὰρ ἀλλάξωμεν τύπον ἐδῶ. Εἶναι δὲ ἡ Σακκύλλα, πήρα, ἢ τοι μικρὸν σακκίον διὰ τῆς μετακομίσῃ τινὰς ἀργύρια, ἢ ἄλλα ὀλίγης ποσότητος πράγματα, καὶ γίνεται ἀπὸ τὸ ἴδιον ὕφασμα, ὡς τὰ σακκία, ἢ ἄλλο πανί, ἢ καὶ ἀπὸ δέρμα, τὸ ὅποιον καὶ ἐπέδωκε τὸ ὄνομα εἰς τὴν Βύρσαν καὶ παρ' Εὐρωπαίοις.

Οὕτως ὀνομάζεται καὶ ἡ Σακκύλλα τῆς κόλπου, εἰς τὴν ὁποίαν βάλλοντες ἀργύρια διὰ πρόχειρα ἔξοδά μας, τὴν φέρομεν εἰς τὸν κόλπον· ἀλλ' αὕτη εἶναι, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, μεταξωτὴ, καὶ πλεκτὴ, πλεκομένη εἰς τὸν τόπον ἀπὸ διπλῆν κλωστήν μετάξις εἰς διάφορα σχήματα, καὶ χρώματα, καὶ μέγεθῃ. Φέρονται ἀπὸ τὴν Εὐρώπην ὀλιγώταται, καὶ σχεδὸν εἶναι ἀζήτητοι, διότι αἱ ἐντόπιοι ὑπερτερῶν εἰς τὴν ζωρότητα, καὶ προσαρμογὴν τῶν χρωμάτων.

Σακκῦλλα λέγεται, καὶ ἀπλῶς ἢ συνθέτως Κα-
προσακκοῦλλα, εἰς τὴν ὁποίαν βάλλοντες τὸν κα-
πνὸν τῆς Νικοτιανῆς, τὸν μετακομίζομεν ἐπικόλπιον πρὸς
χρῆσίν μας ὅπως εὐρεθῶμεν. Αὐτὴ ράπτεται ἀπὸ διάφο-
ρα ὑφαντὰ, ὡς πανία, ροῦχα, μεταξωτὰ, καὶ κυρίως
σαλικά τῆς Ἀφρικῆς, καὶ τὰ προτιμότερα ἀπὸ τὰ τῆς
Ἰνδίας, τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις τόσον ἐπνύξησεν εἰς τού-
τους τὰς τρυφῆς τὰς χρόνας, ὥστε οἱ ράπται κόπτουσιν
ὀλάκαιρα, καὶ καινούρια σάλια τῆς Ἰνδίας διὰ νὰ κά-
μην Σακκέλλας, τὰς ὁποίας Σακκελλορράπτας (Κεσε-
ζῆδες) ἄς ὀνομάσωμεν, καὶ τοῖ᾽τοι εἰς τὴν Κωνσταντι-
νούπολιν εἶναι ἀρκετοὶ πωλῆντες αὐτὰς καὶ κατὰ μίαν
διὰ τοὺς πολίτας, καὶ μὲ τὴν δεκάδα διὰ τὰ ἔξω μέρ-
ρη, καὶ τὸ περισσότερο διὰ τὴν Δακίαν. Ἡ τιμῆτων
συνίσταται εἰς τὴν ποιότητα τῆ ὑφάσματος, ἀπὸ τὸ ὁ-
ποῖον γίνονται προστιθεμένης καὶ τῆς τῆ χρυσῆ, ἢ ἀρ-
γυρῆ συριτίε τῶν ραφῶν, καὶ τῆ ραπτικῆ. Εἰς ταῦτα
συνίσταται ἀναλόγως καὶ ἡ καλωσύνητων.

ΣΑΚΚΟΠΗΡΑ, τὸ Χαράρι, χρήσιμον εἰς τὴν οἰκο-
νομίαν διὰ μετακόμισιν ἐπίπλων οἰκιακῶν, καὶ μάλι-
στα τῶν διὰ ξηρᾶς ὁδοιπόρων. Ράπτεται ἀπὸ πυκνὸν
τρίχινον ὑφασμα, ὡς τὰ ἀπλᾶ σακκία μεσαίου μεγέ-
θους, καὶ ἡ καλητέρα σκεπάζεται ἀπὸ τὸν πάτον ἕως
τὴν μέσην μὲ βύρσαν αἰγίδος (Σαχτιάνι) καὶ αἱ κα-
λήτεραι μὲ Ῥωσσικὸν σκύτος. Ἀμφότερα δὲ διὰ προ-
φύλαξιν ἀπὸ τὰς βροχὰς ἄλλαι εἶναι ὀλόκληροι σκε-
πασμένοι.

Αἱ μικρότεραι τούτων σχεδὸν ἡμίσειαι ὁμοίως περι-
σφιγμένοι μὲ βύρσαν, ἢ σκύτος, καὶ ἔχουσαι εἰς τὸ στό-
μιον θηλυκώματα, καὶ κλειδί, χρησιμεύον διὰ τίμια
πράγματα τῶν ὁδοιπόρων, καὶ τῶν ταχυδρόμων. Οἱ Ἰ-
ταλογάλλοι τὴν ὀνομάζουσαν Βαλίζαν (Valise) καὶ οἱ τὴν
Ῥωσσίαν ὁδοιποροῦντες Τζαμεδάνι.

Σακκοπήραν ἠμποροῦμεν νὰ ὀνομάσωμεν καὶ τὸ
ἀκόμη μικρότερον, καὶ ὁμοίως ραμμένον, καὶ βυρσοσκε-
παστον σακκέλλι μὲ ἱμάντα (λωρί) ἐκατέρωθεν προσ-

φασ-

ραυμένον, χρήσιμον διὰ κρέμασμα* καὶ τὴν μεταχειρίζονται οἱ ὄδοιπόροι διὰ πρόχειρον μετακόμισιν τῶ φαγητοῦ των, καὶ οἱ κυνηγοὶ διὰ τὸ κυνήγι των. Ὀνομάζεται δὲ Τυρκιστὶ Τζανταή.

ΣΑΪΚΧΑΡΙ, ἀπὸ τῆ Λατινικῆ Saccharum, καὶ τοῦτο ἴσως ἀπὸ τῆ Ἀραβικοῦ Σιεκέρ, ἀλλ' ἑλληνικώτερον μοι φαίνεται τὸ Ζάχαρι, ὅτι καὶ ἡ γλυκύτης χάρις ἠμπορεῖ νὰ ὀνομασθῆ, καὶ τῆτο ἔχει πολλὴν κατ' ἐπίτασιν. Ἴδὲ **ΖΑΪΧΑΡΙ**.

ΣΑΛΕΪΠΙ. Ἴδὲ **ΣΑΤΥΡΙΟΝ**.

ΣΑΛΓ, ὕφασμα μάλλινον ψιλὸν διαφόρων εἰδῶν, ἀπὸ τὰ ὅποια ἐγκρίνεται τὸ ὑφαιόμενον εἰς τὴν Ἀγκυραν τῆς Γαλατίας, διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῶν αἰγείων τριχῶν ἐκείνης τῆς Ἐπαρχίας* ὁμοίως καὶ εἰς τὴν Βαρβαρίαν ὑφαίνονται. Ἴδὲ **ΚΑΜΗΛΩΤΑ**.

ΣΑΪΛΙ, καὶ παρὰ τῶν Ἀσιατικῶν Σιάλι, καθὼς κατὰ πολιτογραφίαν συνεδίξεται καὶ παρ' ὄλων τῶν Εὐρωπαϊῶν, ἀπὸ τοὺς κριτικωτέρους τῶν ὁποίων πολλοὶ νομίζουσιν, ὅτι τὸ κοινῶς τῶρα γνωστὸν εἰς ἡμᾶς Ἰνδικὸν **ΣΑΪΛΙ**, εἶναι τὸ παρὰ τῶν ἀρχαίων Σηρικὸν ὕφασμα, ἴσως διότι συνέχεον τὴν μετάξην μὲ τὴν λεπτότητα, καὶ ἀπαλότητα τῆ μαλλίου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ὑφαίνεται τὸ **ΣΑΪΛΙ**, ἀμφότερα δὲ ὀλίγον ἦτον γνωστὰ εἰς ἐκείνης, πλὴν πιθανότερον νὰ ἦναι τὸ **ΣΑΪΛΙ**, διότι Σῆρες ὠνομάζοντο τὰ περὶ τὴν Βυχαρίαν ἔθνη, καὶ ὄχι οἱ Σῖναι, ὅπου ἦτον ἡ μετάξην, ἢ κατὰ πάντα ἀγνωστος εἰς τῆς ἀρχαιοτέρης Ἑλλήνας* ἡμεῖς ἠμπερῶμεν καὶ τὰ **ΣΑΪΛΙ** νὰ πολιτογραφήσωμεν, καὶ τὸ Σηρικὸν νὰ μεταχειρισθῶμεν εἰς τὸ ὑψηλότερον.

Τὰ Σάλια τῆς Ἰνδίας ὑφαίνονται ἀπὸ μαλλὶ ἀπαλώτατον, ἐντόπιον, καὶ ἰδιαίτερον ἐκείνων τῶν μερῶν, καὶ εἶναι ἐργόχειρον ἀξιόλογον, τῆ ὁποίας ἢ κατασκευὴ φαίνεται ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μετασπισθῆ, καὶ νὰ οἰκειοποιηθῆ εἰς ἄλλα μέρη* τὸ πλάτος αὐτῶν εἶναι περὶ τῆς δύο πήχεις, καὶ τὸ περισσότερον μῆκος 6 καὶ $\frac{1}{2}$, περὶ τῆ ὁποίου ἰδὲ κατωτέρω.

Περὶ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης Ἐκατονταετηρίδος ἤρχισεν ἡ πολυτέλεια τῆς χρήσεως, ἢ νὰ εἶπω προσφυστερον, καταχρήσεώς των εἰς τὴν Τουρκίαν, καὶ εἰσέτι κυριεύει μὲ ἐπαύξεισιν.

Ἡ Κωνσταντινούπολις λαμβάνει πλῆθος πολὺ διὰ τῆ Βαγδατίου, καὶ ἀφ' ἧ ἀποπληρώσει τὰς πολλὰς τῆς διὰ τὴν πολυτέλειαν χρείας, στέλλει ἀρκετὰς ποσότητας εἰς τὴν Δακίαν, καὶ διὰ κλεψεμπορίου εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, ὅπου ἡ μανία τῶν γυναικαρίων ἀντιπαρατάσσεται μὲ τὰ σκληρὰ ἐμπόδια τῶν Βασιλέων· καὶ τὸ ἐμπόριον τῆτο ἔκαμε πολλὰς νὰ εὐτυχίσουν, καὶ ἄλλως ἐζημίωσεν, κατὰ τὴν φύσιν τῆ κλεψεμπορίας (κοντραβάνδο).

Χρήσις τῶν Σαλίων γίνεται εἰς κεφαλοδέσμια τῶν Τύρκων, ζωνάρια ὅλων τῶν ἐνδυομένων Ἀσιατικῶν, ἤτοι μακρὰ, σκεπάσματα εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ εἰς τὰς ὤμους τῶν γυναικῶν (τοῦτο μόνον χρειάζεται ἡ Εὐρώπη) καὶ ἐνδύματα τῶν γυναικῶν, καὶ μερικῶν θηλυδριῶν ἀνδρῶν, ἐφαπλώματα τῶν πλουσίων, καὶ τελευταῖον καπνισακῦλλαι. Κατήντησαν οἱ εὐθρυπτότεροι καὶ πολυτελέστεροι νὰ κάμνουν ἐπιστρώματα, προσκεφάλαια, καὶ παραπετάσματα ἀπὸ αὐτὰ· ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι εἶναι σπάγιοι, καὶ Σατράπαι ἄσωτοι.

Εἶδη δὲ Σαλίων ταῦτα.

1. Δονλῦκι, τὸ μακρύτερον ἀπὸ ὅλα, χωρὶς κρᾶσπεδα, καὶ κεφαλάρια.

2. Ρεζαῖ, κοντότερον μὲ κρᾶσπεδα (κενάρια) κατὰ πλάτος, καὶ μῆκος.

3. Τζάρι, μὲ κεφαλάρια, καὶ μονόχρουν ἐπίπεδον.

4. Κετφιδάρι, τὸ ὁποῖον καὶ Σαμλές, μὲ κρᾶσπεδα, ἐπίπεδον μονόχρουν, καὶ χωρὶς κεφαλάρια.

5. Βογτζᾶς, τετράγωνον μὲ διάφορα ἄνθη εἰς τὰς γωνίας, καὶ τὸ κέντρον μονόχρουν, ἢ ἀνθηρόν.

Ταῦτα δὲ γίνονται καὶ μικτὰ, ἤτοι μὲ κεφαλάρια, καὶ ἐπίπεδον ἀνθηρόν, καὶ πολυειδῶς.

Ἄνθη τῶν. Τὰ κεφαλάρια γίνονται εἰς τὰς δύο ἄκρας

ἄκρας εἰς εἶδος σταφυλῆς, ἢ κοκκονάρας. Τὰ μικρὰ ἀν-
 θη εἰς ὅλον τὸ ἐπίπεδον, καὶ αὐτὰ χρησιμεύον σχεδὸν
 δι' ἐνδύματα, ὡς τὰ Δουλέκια, τὰ ὅποια γίνονται καὶ
 εἰς τὰς Βογτζάδες. Σειραὶ πυκναὶ διαφόρων χρωμάτων,
 ὡς τὰ ἐξαδάκτυλα (ἀλτιπαρμάκια) σειραὶ ἀραιότεραι,
 ἢτοι μετὰ τὴν σειράν εἰς ἴσον ἀπόστημα ἀνθη μικρὰ,
 καὶ πάλιν σειρά, ὡς εἰς τὰ ρεζαγιά. Σειραὶ πλατεῖαι,
 καὶ εἰς τὸ μεταξύ περιπλοκάδες, ὡς εἰς τὰ λεγόμενα διὰ
 τῆτο Φερμαΐσια, τὰ ὅποια πρότερον ἐτιμῶντο πολὺ, καὶ
 τώρα ἐξέπεσαν. Ὀλόλευκα κυανᾶ, ἢ ἐρυθρᾶ μὲ κρᾶ-
 σπέδα μόνα πανταχόθεν, ὡς τὰ κετφιδάρια, ἢ μὲ κρᾶ-
 σπέδα κατὰ τὰ ἄκρα τοῦ πλάτους, καὶ κεφαλάρια εἰς
 τὰ ἄκρα, ὡς τὰ Τζάρια.

Ἡ ἀπαλότης, πυκνότης, καὶ τὸ ἐπιτηδειότερον ὕφασ-
 μα τῶν Σαλίων εἰς τὸ χρωμάτισμα, καὶ ἡ τοιαύδε, ἢ
 τοιαύδε ὀρεξίς τῆ ἀγοραστῆ ἀποτελεῖ τὴν τιμὴν τε. Εἰς
 δὲ τὸ γενικὸν πωλοῦνται παρὰ τῶν φερόντων αὐτὰ μὲ
 τὸν φάκελλον, ἢτοι σύνδεσμον (Βαρχασᾶν) ἔχοντα πολ-
 λὰ κομμάτια, καὶ ὁ ἀγοραστής ἐργαστηριάριος ἐπιλο-
 γιζόμενος αὐτὸν ἀπὸ τὸ ἐν εἰς ἄλλο κομμάτι ἀποφασί-
 ζει περὶ τῆς τιμῆς των, ἐπειδὴ εἰς ἓνα φάκελλον εὐρί-
 σκονται ἀπὸ ὅλα σχεδὸν τὰ εἶδη, καὶ μήτε μὲ τὸ μέ-
 τρον τῆς ἐκτάσεώς των, μήτε μὲ σταθμὸν πωλοῦνται,
 ἀλλὰ μὲ μόνην τὴν ἀρέσκειαν τοῦ ὀμματίου, καὶ κατὰ
 τὴν ἀναλογίαν τῆς χρήσεως τῶν ἀνθρώπων, ἢ ὅποια
 ἀλλάσσει ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν διὰ τὸ φύσει ἀκατά-
 στατον τῆς ὀρέξεως.

Τὸ μέγεθος τῶν Σαλίων μετράται $5\frac{1}{2}$ πήχεις μῆκος
 τῆ Δουλικίε, καὶ $4\frac{1}{2}$ τῆ Ρεζαγίε, καὶ 2 πήχεις πλά-
 τος, ἀλλὰ γίνονται καὶ μακρύτερα, πλὴν στενώτερα ἀ-
 ναλογικῶς ὥστε ὅσον αὐξάνει τὸ μῆκός των, τόσον ἐ-
 λαττοῦται τὸ πλάτος των, καὶ τοιοῦτο εἶναι τὸ κυρίως
 μέτρος των.

Τὰ λεγόμενα Κεμέρ Βέντια, ἢτοι ζωνάρια, εἶναι μα-
 κρύτερα, ἀλλὰ καὶ στενώτατα, τὰ δὲ μεταφερόμενα ἀ-
 βαφα λευκὰ, καὶ ἀπλῆν πανὶ εἶναι στενά, καὶ μακρὰ
 ἕως

ἕως 18 πήχ. χρήσιμα διὰ τὰ βαφῶν κατὰ τὴν θέλησιν τῆ ἀγοραστῆ, καὶ τὰ γένων φόρεμα· πωλῶνται δὲ καὶ μὲ τὸν πήχυν αὐτὰ παρὰ τῶν λιανοπώλων.

Προτέρημα τῶν Σαλίων εἶναι τὸ ἀνεξίτηλον ὄλων τῶν πολυμόρφων χρωμάτων των, ὥστε καὶ παλαιόμενα χρησιμεύουν εἰς διάφορα ἐπιπλά μικρὰ, ὡς νυκτικὰ καλύμματα, καπνοσακκέλλας, καὶ τὰ παρόμοια· ἀλλ' ἐλάττωμα ἀδιόρθωτον τὸ νὰ μὴ ἔχουν οἱ ὑφανταὶ παραμικρὰν ἰδέαν σχεδιασμῶ ζωγραφικῆς, ὅθεν ρίπτουν τὰς ὠραίας ἐκείνους χρωματισμούς ὡς τύχει, καὶ τὰ ἀνθητῶν δὲν ἔχουν κάμμίαν φυσικὴν ὁμοιότητα, ἢ σκοπόν. Ἄν αὐτὸ τὸ ὑφασμα ἦτον εἰς Εὐρωπαϊκὰς χεῖρας, βέβαια ἤθελεν ἦναι θαυμάσιον.

Ἡ τέχνη τῆ νὰ συνενώσουν τὰ σάλια δὲν εἶναι ἰδίᾳ μόνον εἰς τοὺς Ἰνδοὺς, οἱ ὅποιοι ὑφαίνουσιν αὐτὰ εἰς δύο, καὶ τρία κομμάτια, καὶ ἔπειτα τὰ συγκολλῶσιν, ἐπειδὴ καὶ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν εἶναι Συντεχνία ἔχουσα ἔργον τὸ νὰ προσαρμόζωσι τὰ σχίσματα καὶ τῶν Σαλίων, καὶ τῶν λοιπῶν ρέχων, καὶ πανικῶν μὲ τὴν ἐντελεστέραν ἐπιτηδειότητα. Ὀνομάζονται δὲ Οὐρετζῆδες, ἢτοι προσαρμύσται, καὶ μεταχειρίζονται εἰς τὴν ραφὴν τὴν κλωστήν, ἢ νῆμα τοῦ ἰδίου ὑφαντῆ, καὶ τὸ κάμην ἀγνώριστον, καθὼς καὶ οἱ Ἰνδοί.

Ὅσοι στέλλουν εἰς τὴν Εὐρώπην λαμβάνουν βαμμένον, ἢ βάφην ἐπίπεδον ὁμαλῆ σαλίσ, καὶ προσαρμόζουν διὰ τῶν ἀνω τεχνιτῶν, ὅτι κράσπεδον, ἢ κεφαλᾶρι θελήσων.

Σάλι τῆς Κεφαλῆς εἶναι ὑφασμα μάλλινον εἶδες τῶν Καμηλωτῶν, γινόμενον εἰς τὴν Βαρβαρίαν, καὶ κυρίως τὸ Τένισι. Ἰδὲ ΚΑΜΗΛΩΤΟΝ.

Σάλι τῆ Βαγδατίς. Ὑφασμα κατὰ μίμησιν τῶν Ἰνδῶν, ἀλλὰ μὲ ἀραιότερας τὰς ποικιλότητας, καὶ ἀσυγκρίτως κατώτερον διὰ τὴν τραχύτητα τοῦ μαλλίου· εἶναι δὲ εὐχρηστα διὰ περιδέσμια κεφαλῆς, καὶ ζώνας τῶν πτωχῶν Τέρκων, καὶ πολλὰ εὐθυστά.

Σάλι Ἀγγλικόν. Οἱ Ἰνδοκράται, καὶ ἐμπορικοὶ Ἀγγλοὶ γνωρίζοντες τὸ μέγα ὄφελος τῶν Ἰνδῶν ἀπὸ τὴν

κατασκευὴν τῶν Σαλίων, ἐμεθοδεύθησαν νὰ ὑφαίνων καὶ αὐτοὶ, καὶ ὑφασαν τετράγωνα (Βογτζάδες) μὲ ὠραῖα ἄνθη, καὶ ποικιλότητας ἀπὸ μετάξι, καὶ μαλλί, καὶ λείπεται πολὺ νὰ φθάσουν τὴν ποιότητα τῶν Ἰνδικῶν, ἕτε ἐνδεχόμενον φαίνεται. Πρὸ ἐνὸς ἔτους ἤρχισαν νὰ φέρων ἀπὸ τὴν Μάλταν εἰς τὴν Τυρκίαν, ἀλλ' ὀλίγη ὄρεξις εὐρέθη δι' αὐτὰ, καὶ μόναι αἱ πτωχαὶ γυναῖκες τὰ φοροῦν ἐπώμια, καὶ σπάνιοι ζώνονται μὲ αὐτὰ· εἶναι ὁμῶς εὐθυρά.

ΣΑΛΜΩΝ, Λατ. Salmo, καὶ Γαλλ. Saumon, ὄψαρι παχὺ πλατύτρον μέγα, μὲ λέπια ἀργυρόχροα, καὶ τὸ κρέας κόκκινον· φαίνεται ὅτι γεννᾶται εἰς τοὺς ἀμμώδεις τόπους τῶν ἐκβολῶν τῶν ποταμῶν εἰς τὸν Γερμανικὸν Ὠκεανόν, καὶ τὸν ὑπερβόρειον, καὶ τὰς Βρεττανικὰς Νήσους, διὰ τῆτο ὄψαρεύεται καὶ εἰς τοὺς ποταμοὺς, ζῶν εἰς αὐτὰς, καὶ ἀναβαίνων ἕως τῶν πηγῶν των, καὶ εἰς τὰς θαλάσσας.

Νωπὸν τὸ ὄψαρι τῆτο εἶναι νόστιμον εἰς τὴν γεῦσιν, καὶ μὲ τὸ ἀλάτισμα ἀποτελεῖ ἐμπόριον ἀρκετὸν εἰς τὰ παρωκεάνια Εὐρωπαϊκὰ ἔθνη. Τὰ περισσότερα ἀλιεύονται εἰς τὰ παράλια τῶν Βρεττανικῶν Νήσων ἀπὸ τὸν Ἰαννουάριον ἕως τὸν Σεπτέμβριον· τὰς λοιπὰς μῆνας ῥίπτει τὰ ὕδατος τὸ θηλυκὸν εἰς γέννησιν, καὶ εἶναι ἐμποδισμέγον τὸ ὄψαρευμα, καὶ διὰ νὰ πολλαπλασιασθῇ τὸ εἶδός τε, καὶ διότι τότε εἶναι ἄπαχον.

Ὀψαρεύεται ὁ Σαλμών μὲ τὰ ἀγκίστρια, καὶ μὲ τὰ δίκτυα εἰς δὲ τὰς ποταμὸς ἐκτὸς τῆτων ἔχων καὶ περιφράγματα σιδηρὰ, τῶν ὁποίων τὴν θύραν εἰσωθῶν μὲ τὸ κεφάλι τε ἐμβαίνει ὁ Σαλμών, καὶ δὲν ἠμπορεῖ πλέον νὰ ἐκβῇ.

Ταριχεύεται τὸ ὄψαρι τοῦτο, ὡς ἡ πελαμὺς εἰς βαρύλλια, καὶ πωλεῖται εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέρη· καὶ τὸ καλὸν ἔχει γνωρίσματα, τὸ νὰ ἦναι κόκκινον, νεοταριχευμένον, καὶ νὰ μὴ ἔχη εὐρωῖτα (τάγκωμα) καὶ διὰ νὰ φυλαχθῇ τοιοῦτο, πρέπει νὰ ἦναι καλὸν τὸ βαρύλλι διὰ νὰ μὴ στάξῃ ἢ ἄλμητου, καὶ χαλάσῃ.

Ἡ Ῥωσσία ἔχει πλῆθος Σαλμώνων, ἀρκούντων καὶ διὰ χρῆσιν τῶν ἐντοπίων, καὶ δι' ἐμπόριον μὲ τὰ νοτιώτερα μέρη· ταριχεύονται δὲ καὶ μὲ τὸ ἄλας, καὶ εἰς τὸν καπνόν.

Εἰς τὴν Ἐπικράτειαν ταύτην, καὶ μάλιστα εἰς τοὺς αἰγιαλὸς τῆς Λαπωνίας, εὐρίσκεται εἶδος Σαλμώνος λευκοῦ ὀνομαζομένου παρὰ τῶν ἐντοπίων Μεέλμα, καὶ ξηραίνόμενος πωλεῖται.

ΣΑΛΣΑΠΑΡΗΛΑ, Salsapareille, ἀπὸ τῆ Ἰσπανικῆ Zarcaparilla, συνθεμένον ἀπὸ τῆ Zarca ἄμπελος, κλήμα, καὶ parilla, ὅμοιον, ἢτοι ἄμπελοειδῆς θάμνος· χρησιμὸς εἰς τὴν Ἰατρικὴν, παρομοιάζουσα πολὺ μὲ τὸ κλήμα, διότι βλαστάνει κλόρους μακροὺς, ἀναφύοντας ἐπιφυλλίδας, ὡς τῆ κλήματος, μὲ τὰς ὁποίας περιτυλίσσεται εἰς τὰ πλησίον δένδρα, καὶ καταντᾷ ἀναδενδράς. Ὀρθότερον λοιπὸν εἶναι τὸ, Σαρσαπαρήλλα, καὶ Ζαρσαπαρήλλα, διὰ νὰ μὴ εἶπω Κληματώδης, τὸ ὁποῖον ἤθελεν εἶναι εὐαρμωστέτατον· εἶναι δὲ εἶδος Σμίλακος.

Τὸ φυτὸν τῆτο βλαστάνει κυρίως εἰς τὴν Νέαν Ἰσπανίαν τῆς Ἀμερικῆς εἰς τόπους ὑγρὸς, καὶ ἐλώδεις. Ἐκτείνει τὰς ρίζας του ἕως 6 καὶ 7 πόδας, χονδρὰς ὅσον κάλαμος γραφικὸς, καὶ εἶναι ἔξωθεν στακτεραὶ, καὶ ἔσωθεν λευκαὶ, μὲ δύο κοκκινωπὰς γραμμάς. Οἱ κλόροι τε ἔρπονται κατὰ γῆς ἕως νὰ εὗρυν δένδρον, ἢ ξύλον ὄρθιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναβαίνουν συνδεδεμένοι μὲ ἐπιφυλλίδας· τὰ αἰθῆτου λευκά, καὶ ἀστροειδῆ, καὶ ὁ καρπὸς του κόκκινος, καὶ ὑπόξυνος.

Ἄλλο εἶδος Σαρσαπαρήλλας εἶναι τὸ γινόμενον εἰς τὸ Μερινιανὸν τῆς Βρασιλλίας μὲ χονδροτέρας ρίζας μεταφερόμενον, καὶ μεταχειριζόμενον παρὰ τῶν Πορτογάλων, ἀλλὰ δὲν ἔχει τὴν δύναμιν τῆς ἀνω ῥηθείσης. Ὁμοίως δὲ καὶ ἡ Ῥωσικὴ, καὶ ἡ φερομένη ἀπὸ τὸ Σερρινάμον ἔχον χονδρὰς τὰς ρίζας, καὶ εἶναι ἄχρηστοι.

Γνωρίσματα τῆς καλῆς Σαρσαπαρήλλας ἐκτὸς τῶν ῥηθέντων εἶναι ἡ ξηρότης, τὸ μῆκος τῆς ρίζης, ἡ εὐκολία τοῦ σχίσματος εἰς δύο χωρὶς νὰ ἐκβάλλῃ κοινιόρον

τὸν παντελῶς, καὶ ἀφ' ἑ βράση νὰ γένη κόκκινος ὁ ζώ-
μός της.

Χρῆσις δὲ αὐτῆς εἰς πτισάνην διὰ ποτὸν ὄσων θέ-
λων νὰ καθαρῶσθῃ τὸ αἷμά των, καὶ ἐσιωδῶς τῶν πα-
σχόντων ἀπὸ Γαλλικὰ, ἢτοι ἀφροδισιακὰ πάθη.

ΣΑΜΟΥΡΙ, ζῶον τῆς Σιβηρίας ἀγνωστον εἰς τὰς Πα-
λαιῆς Ἑλληνας, διὰ τὸτο ἀκατονόμαστον. Ἡ Τευτονικὴ
γλῶσσα τὸ ὠνόμασε Martre (σκίερος) διακρίνεσα αὐ-
τὸ ἀπὸ τὴν Ἐνυδρίδα, καὶ τὸν κυρίως Σκίουρον (Βερ-
βηρίτζα) μὲ τὸ Zibelline. Τὴν αὐτὴν ἔκφρασιν οἰκειο-
ποιήθησαν καὶ οἱ Γάλλοι, καὶ οἱ γείτονές των, ἢ ὅ-
ποια δὲν εἶναι ἀνάρμοστος, διότι τὸ Σαμουῖρι ὁμοιάζει
κατ' ἄλλα τὸν σκίερον, πλὴν τῆς τριχὸς, καὶ τῆ χρώ-
ματος· καὶ δικαίως ἠμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ Σκίερος Σι-
βηρικός.

Εἰς ὅλην τὴν Σιβηρίαν, καὶ Λαπωνίαν κυνηγῶνται τὰ
Σαμύρια, ἀλλ' ἐγκρίνονται τῆς Ἰακῆς Ἐπαρχίας, καὶ
Ἰακυσικὰ ἐπονομάζονται, καὶ εἶναι τὸ καλῆτερον, καὶ
ἀκριβώτερον δέρμα ἀπὸ ὅσα ἄλλα χρησιμεύουν εἰς τὴν
Διφθερυγίαν (Γεναρικὴν) ἀν δὲν προκρίνωμεν τὴν μαύ-
ρην ἀλωπεκὴν, ἀλλ' ἡ χρῆσις της εἶναι μικροτάτη. Ἴδὲ
Α' ΛΩΠΕΚΗ. Φέρονται εἰς τὴν Τυρκίαν, ὅπου γίνεται
κατάχρησις καὶ εἰς ταύτην τὴν πολυτέλειαν, τὰ πε-
ρισσότερα Σαμύρια, καὶ πωλῶνται μὲ τὴν τεσσαρακον-
τάδα (σορόκι) ἢ ἀπλῶς μὲ τὴν εἰς χεῖρας τῆ ἐμπόρου
ποσότητα (παρτίδα) καὶ ἐπειδὴ μόνον τὸ ὄμματι, καὶ
ἡ ἀφὴ διακρίνεν τὴν τιμὴν των, χρειάζεται ἐπιτηδειότης
πολλὴ εἰς τὸν ἀγοραστήν διὰ νὰ μὴ γελασθῇ· γενικῶς
ὅμως τὰ πολύμαλλα, μακρόμαλλα, καὶ μαυρότερα εἶ-
ναι τὰ καλῆτερα.

Ὀλάκαιρον εἶναι τὸ δέρμα ὅλων τῶν Σαμυρίων, καὶ
μὲ πολλὴν ἐπιτηδειότητα ἐκδαρμένον. Οἱ Διφθερουργοὶ
τὸ διαροῦν εἰς τὴν ράχην (ἢ ὅποια καὶ Σαμουρόγουνα
κυρίως λέγεται) κοιλίαν, ἕραν, ποδάρια, καὶ λαιμόν·
καὶ ἀπὸ ὅλα αὐτὰ κάμνεν χωριστὰς διφθέρας, ἐκφρα-
ζόμενοι συνθέτως, ἢτοι Σαμουροκοιλία, κ. τ. λ.

Κυ.

Κυνηγᾶ καὶ ἕτος ὁ Σκίερος, καθὼς καὶ ὁ εὐρισκόμενος εἰς τὰ μέρη μας, τὰ πτηνὰ, καὶ τὰς φωλέας των διὰ τὰ φάγη τὰ ὠάτων. Αναβαίνει μὲ εὐκολίαν μεγίστην εἰς τὰ δένδρα, καὶ διατρέχει τὰς κλόνας των, καὶ ὅταν κυνηγῆται ἀπὸ τὰς σκύλους ἀπομακρυνόμενος ὀλίγον δὲν φεύγει, ἀλλ' ὅταν πλησιάσῃ ἀναβαίνει εἰς τὸ ἥμισυ τῆ κορμῆ τῆ δένδρου, καὶ γυρίζων τὰς βλέπει περιφρόνωντάς τους.

Οἱ Σιβηριῶται εἶναι ἐπιτήδειοι κυνηγοὶ, καὶ ὅταν ἰδῶν πτηνὰ πολλὰ συναγμένα τὰ φωνάζουν, ἐννοοῦν ὅτι ἐκεῖ εἶναι Σαμῆρι, καὶ ὑπάγουν μὲ τόξα καὶ βέλη στομωμένα, καὶ τὸ κτυπῶν χωρὶς τὰ χαλάσῃ τὸ πολυτίμον δέρμα του· τὸ πιάσῃ δὲ καὶ μὲ παγίδας, ἔπειτα τὸ ἐκδέρῃ ἀπὸ τὸ στόμα, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ τοιαῦτα δέρματα, καὶ ξηραίνοντες τὸ γυρίζουν μὲ τὴν σάρκα ἔξω, καὶ τὸ πωλοῦν.

ΣΑΝΔΑΛΙΑ, κυρίως τὰ Τζαρέχια, σκύτος ἐργασμένον, ἢ καὶ ἀνέργαστον δέρμα βοῶν, ἢ χοίρων, ἢ παρόμοιον, προσαρμοζόμενον ἀνέκαθεν εἰς γυμνά τὰ ποδάρια, καὶ δεμένον μὲ ἱμάντας, (ἢτοι λωρία)· ἐχρησίμευε διὰ τὰς ὁδοιπόρους.

Τὰ δὲ τωρινὰ Σανδάλια τῶν Ἀλβανιτῶν πλέκονται μὲ ψιλώτατον δέρμα εἰς τὰ ἄκρα, σκεπάζουν τὰ δάκτυλα, μὲ τὸ γύρισμα γωνιωδῶς τοῦ σκύτους, στελίζονται πολλάκις, καὶ μὲ χρυσοῦν σύρμα, ὥστε γίνονται πολυτελῆ, καὶ ἀκριβώτατα· ἀλλὰ ταῦτα διὰ τοὺς ἀρχοντας καὶ ἡγεμόνας. Ὁ δὲ κοινὸς λαὸς τὰ φορεῖ ἀπλά, καὶ πλεγμένα μὲ χονδρὸν λωρὶ ὅσον τὰ στέκονται καλὰ εἰς τὸ ποδᾶρι· αὐτὰ μεταχειρίζονται, καὶ οἱ ποιμένες, καὶ οἱ ἀγωγιᾶται, καὶ ὅλος ὁ λαὸς τῆς Ἀλβανίας, καὶ τῆς δυστήνου Ἑλλάδος.

Σανδάλια ὀνομάζονται καὶ αἱ Τυρκιστὶ Γαλέντζαι κατεσκευασμένα ἀπὸ ξύλον ὀμαλὸν ἐπάνω, καὶ ἰσομέγεθες μὲ τὸ ποδᾶρι, κάτωθεν δὲ μὲ δύο πατήματα ἔμπροσθεν, καὶ ὀπίσθεν διαφόρου ὕψους κατὰ τὴν θέλησιν τῶν φορέων· προσαρμόζονται δὲ εἰς τὸ πο-

δά-

δάρι μὲ σκύτος χονδρὸν καρφωμένον ἐκατέρωθεν, καὶ ἐμβαῖνον ἕως εἰς τὸ καλάμι τῆ ποδὸς ἐμπροσθεν.

Εἰς τὰ λυτρά ἄνδρες καὶ γυναῖκες, εἰς τὰ κυρτὰ οἱ κυρτοὶ (Βαρβέριδες) καὶ εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Παλάτιον ὅλα τὰ ἐκεῖ ἐγκλειστα κοράσια, καθὼς καὶ εἰς τὰς χρείας, καὶ αὐτὰς μὲ αὐτὸ τὸ ὑπόδημα περιπατοῦσι· διὰ ταῦτα καὶ ἐδῶ ἐνεφιλοχώρησεν ἡ πολυτέλεια, διότι τὰ σκεπάζουσι κολλῶντες καὶ κόγχον (σαδέφι) μὲ θαλασσίαν χελώνην, διὰ τὰς γυναῖκας τῶν ἀρχόντων, καὶ εἰς ὅλας τῆς Παλατίου, ὅπερ τὰς φορῶν καὶ πολλὰ ὑψηλὰ· ἀλλὰ αὐτὰ κατασκευάζονται εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν διὰ τὴν χρείαντες ἀπὸ Συντεχνίαν αὐτὰ μόνον ἐργαζομένην, καὶ ὀλίγα καλὰ ἀποστέλλονται διὰ τὴν Ἐπικράτειαν.

Εἰς τὴν Γαλίαν φορῶσιν οἱ πτωχοὶ Σανδάλια χωρὶς πατήματα, ἀλλ' ἐσκαμμένα ἐπάνωθεν διὰ νὰ χωρῶν τὸ ποδᾶρι, καὶ τὰ δένον διὰ νὰ μὴ πίπτειν. Ὀνομάζονται δὲ εἰς τὴν γλωσσάντων Sabots.

ΣΑΝΔΑΛΙ. Ὑφασμα μεταξωτὸν ἀραιὸν ὑφαινόμενον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ τὴν Χίον, βαφόμενον εἰς διάφορα χρώματα, καὶ χρήσιμον δι' ὑπενδύματα εἰς τὰ ῥέχινά φορέματα, καὶ εἰς ἄλλα οἰκιακὰ ἐπιπλα· εἶναι διπλῆν τὸ πικνότερον, καὶ μονὸν, ἢ ἀπλῆν τὸ μονώτερον, ἢ ἀραιότερον.

ΣΑΝΔΑΛΟΝ, ἢ ΣΑΝΤΑΛΟΝ, ξύλον σκληρὸν βαρὺ, καὶ εὐώδες τῆς Ἰνδίας, τριῶν χρωμάτων κατὰ τὸ κλίμα, εἰς τὸ ὁποῖον βλαστάνει, ἀλλὰ τῆ αὐτῆ εἶδους δένδρον, μέγα, ὡς ἡ παρ' ἡμῖν καρυδιά, μὲ φύλλα μαστιχιάς, καὶ καρπὸν, ὡς κεράσια, ἀλλ' ἀχρηστα, καὶ ἀνοστώτα.

Ὅσον φέρεται ἀπὸ τὴν Σίαν, καὶ Σιάμον εἶναι κίτρινον, βαρὺ, καὶ εὐώδες, χωρὶς φλοιᾶν, καὶ χρησιμεύει εἰς τὴν Ἰατρικὴν, καὶ Μυρεψίαν.

Τὸ ἀπὸ τὴν Τεμόραν Νῆσον εἶναι λευκὸν, ἔχει ὅλας τὰς ἀρετὰς τῆ ἀνω, ἐκτὸς τῆς εὐωδίας, καὶ τοῦ χρώματος.